

Теофіпольський районний методичний кабінет

Тексти для контрольного аудіювання

5 клас

Яцюк Світлана Петрівна
вчитель української мови
та літератури

Теофіполь 2015

Теопільський районний методичний кабінет

Тексти для контрольного аудіювання

5 клас

Яцюк Світлана Петрівна
вчитель української мови
та літератури

Теопіль 2015

Схвалено методичною радою Теофіпольського районного відділу освіти Хмельницької області протоколом №4 від 25 грудня 2015 р.

Тексти для контрольного аудіювання, 5 клас
Посібник для вчителя, 24 с.

Упорядник: Яцюк Світлана Петрівна, вчитель української мови та літератури Михнівської ЗОШ І-ІІ ступенів Теофіпольського району Хмельницької області.

Рецензент: Марчук М.В. – методист Теофіпольського районного відділу освіти.

Посібник адресовано вчителям української мови та літератури, які зможуть використовувати його в організації традиційних і нетрадиційних форм роботи на уроці, при підготовці до контрольного аудіювання та позаурочних навчальних заходів: ігор, олімпіад, творчих та інтелектуальних конкурсів.

Сопілка з маминої калини

Майже в усіх народів є улюблені рослини-символи. У канадців - клен, у росіян – берізка, а в нас – верба й калина. Правду каже прислів'я: без верби й калини нема України. З давніх-давен наш народ опоетизував цей кущ, оспівав у піснях. В калині, кажуть, материна любов і мудрість. Наруга над нею вкривала людину ганьбою. Дітям, аби ті не нівечили цвіт, казали: не ламайте калину, бо накличете мороз. Справді, калина цвіте на сам-кінець весни, коли вже відходять заморозки.

Тож не дивно, що колись цю рослину цінували особливо. Не було, здається, хати, біля якої не кущувала калина. Як забіліють квіти, дівчата ними коси прикрашали. А вже коли достигали, їх вішали попід стріхою. Йдеш, бувало, селом – хати неначе в коралах, червоніють густими намистинками.

В народній медицині, очевидно, не було помітніших ліків від застуди, ніж калиновий чай. А як потрібна була калина в численних обрядах! Калиновим цвітом чи ягодами оздоблювали вільце молодої.

Побачу цю ніжну, тремтливу дівчину-красуню, і наринають світлі спомини дитинства... Якось пішли ми з мамою на урочище, щоб запасти на зиму калинових кетягів. Мама зупинилася біля куща над криницею і мовила: “ Ось тут стояла колись наша хата. Як тільки ми побралися з твоїм батьком, одразу й оселю заходилися зводити. А під осінь я висадила біля застільного вікна кущ калини. Чи то земля така родюча, чи тому, що поливала, тільки швидко розрослася. Соловейко на ній гніздо звив і щовесни нам оддячував піснями. Згодом, як ти мав з'явитися,

тато із пагона змайстрував сопілку. Було таке повір'я, якщо зробити з калини сопілку, в сім'ї неодмінно з'явиться син – продовжувач роду. Так воно чи ні – суди сам. Але коли переїздили, я ні за чим так не тужила, як за калиною...

Коли вже ув'язали в пучки ваговиті грона, мама попрохала: “Може б ти, синку, пересадив калину, щоб гарний споминок був мені і тобі?”

За кілька днів у нашому городі вже світилися сизуваті пагони. Дбайливі мамині руки викохали їх, і невдовзі біля вікна зацвіла першим квітом калина. Завжди, коли я приїздив у гості до неньки, одразу ж нагадувала: “Ось глянь, яка красуня! А пам'ятаєш, як ми її садили? Тепер, коли тебе довго немає, я дивлюся на неї і згадую: “Любуйся калиною, коли цвіте, а дитиною, коли росте”.

Немає вже мами, але є калина – мамина мудрість, мамине безсмертя...

Нині я часто буваю в рідному селі. Заможні живуть люди. На рівненьких, дбайливо доглянутих грядках кущує полуниця, рання городина, парникові квіти. “Ходовий товар” нині в пошані, його оцінюють ринковим попитом. І вже сумно і боляче, що рядом з достатком часто виростають по селах високі паркани. Заростають споришем навпростецькі стежки до сусіда, затихає колективна пісня...

Кущ калини біля матеріної хати. Це не тільки окраса, а й глибокий символ. Це наш духовний світ, наша спадщина. Кущ калини опредметнює і красу й духовний потяг до своєї землі, свого берега, своїх традицій. Хіба не просто це говорить народна поезія: калиновий міст, калинова сопілка, калинова колиска!

Мені здається, що тому, хто не посадив на обійсті

калини, а ще гірше – коли викорчував – ні йому, ні його дітям ніколи не почути найніжнішої, найбентежнішої у світі пісні. Її може подарувати лише сопілка з маминої калини.

(За В. Скуратівським)

Запитання на сприймання та варіанти відповідей

1. *Які улюблені рослини-символи українців:*
  - а) верба й калина;
  - б) верба й малина;
  - в) вишня й калина;
  - г) калина й береза.
2. *Що казали дітям, аби ті не нівечили цвіту:*
  - а) не ламайте калину, бо накличете мороз;
  - б) не ламайте калину, бо накличете біду;
  - в) не ламайте калину, бо не буде цвіту;
  - г) не ламайте калину, бо кущ всохне.
3. *Що прикрашали дівчата квітами :*
  - а) голови;
  - б) коси;
  - в) стріхи;
  - г) вінки.
4. *Мама висадила кущ калини біля:*
  - а) причілкового вікна;
  - б) застільного вікна;
  - в) сінного вікна;
  - г) крайнього вікна.
5. *Що опредметнює кущ калини?*
  - а) красу і духовний потяг до землі;
  - б) красу і силу;
  - в) красу і материнську мудрість;
  - г) красу і любов до народної поезії.

-
6. *Що оздоблювали калиновим цвітом?*
- а) вільце молодої;
  - б) коровай молодої;
  - в) голову молодої;
  - г) хату молодої.
7. *Хто на калині звів гніздо?*
- а) жайворонок;
  - б) соловейко;
  - в) голубка;
  - г) зозуля.
8. *Хто пересадив калину?*
- а) мама;
  - б) тато;
  - в) син;
  - г) бабуся.
9. *Чим заростають стежки до сусіда?*
- а) чебрецем;
  - б) споришем;
  - в) лободою;
  - г) берізкою.
10. *Як ви розумієте вислів: без верби й калини нема України?*

Хато моя, рідна хато!

Хато моя, рідна батьківська хато! Ти впливаєш із туманної далечі минулих літ і стоїш переді мною білим видовом, немов хмарина серед буйного цвітіння вишень.

Довкола тебе колишеться синювата імла: чи то вишні осипають свій квіт на призьбу, чи дим кучерявиться з твого димаря й огортає тебе своїми сизими крильми.

Яким теплом і лагідним родинним затишком, якою добротою та материнською ласкою віє від тебе, рідна хато! Неспроста ж твоє ім'я співзвучне зі словом “мати”.

Перші спогади про хату — немов рожевий досвіток дитинства. Біля стелі у тебе над головою, під дубовим тесаним сволоком засохлі польові квіти. До сволока на гаку прикріплена мотузочками вербова колиска. Мати наспівує колискову пісню про котика-вуркотика... А коли засинав, до мене приходили довірливий Івасик-Телесик, відважний Котигорошко і добра Мавка, яка сіяла по землі зерна і квіти.

З батьківської хати розпочиналося пізнання світу. Скільки довкруг цікавого! Білі стіни, біла стеля — неначе виткані з маминого полотна. Сонячне сніп'я лилося через вікна, і від того на стінах вигравали розгаптовані квітами рушники, розпростерли крила, немов жар-птиці. На плоскінному полотні кукурікали вогнисті півники, кували голубі зозулі, воркували сизи горлиці. Червоні кетяги калини аж горіли в дозрілій пишноті. Золотисті китички хмелю звисали з рушників до самого столу і пахли хлібом. А, може, то йшов дух від паляниць, які спекла мама на капустяному листі й

поклала на столі, накривши білою скатертиною...

Хато, моя рідна батьківська хато!

Усім найкращим, що є в моїй душі, завдячую тобі. Що навчила ти цінувати хліб і сіль, піднімати з підлоги ненароком випущену крихту. Ти навчила мене змалку поважати старих, шанувати батька й матір, бути терплячим, чесним і роботящим. Рідна хато моя! Давно я пішов від твого батьківського порога. Та де б я не був, під якими високими дахами не жив, ніколи не забуду твоєї стріхи, твоєї чистої стелі. Бо хіба може порядний син забути свою матір, свій дім, у якому вперше глянув на світ?

Птахи й ті повертаються з-за далеких морів до своїх гнізд. Сотні віків, німі, безсловесні, щовесни вони летять у рідні краї. Їх кличе голос життя. Там десь, за тисячі верст, на них чекають нехай напівзруйновані, але рідні гнізда. А ми ж такі люди! В нас є не тільки інстинкт, а й розум. То чому ми маємо забувати про гнізда свої?

Будь благословенна, хато моя! Прости, дерев'яна, побілена крейдою. І коли ми оновимо світ, коли збудуємо найрозкішніші, найказковіші палаци, однаково збережемо тебе для нащадків, наша бідняцька, але прекрасна хато! В музеях під високим небом збережемо тебе такою, як ти була. Щоб бачили всі, щоб знали наші нащадки, під якими стріхами ми народжувалися і виростали і, набравшись сил, ішли від отчого порога перетворювати світи!

Дужі вітри революції вривалися в наші села, як благословенна гроза, зводячи над солом'яними стріхами семицвітні райдуги. Нехай же стоїть під суворим небом історії наша рідна батьківська хата,

нехай красується в живому цвітінні соняшників і
мальв, у барвистому колі райдуги...

(За І. Цюпою.)

***Запитання на сприймання та варіанти
відповідей***

1. *Батьківська хата стоїть переді мною немов*
  - а) хмаринка серед буйного цвітіння вишень;
  - б) хмаринка серед буйного цвітіння яблунь;
  - в) марево;
  - г) спогад про дитинство.
2. *Який сволок у хаті?*
  - а) липовий тесаний;
  - б) дубовий тесаний;
  - в) березовий тесаний;
  - г) лозовий тесаний.
3. *Що сіяла Мавка по землі?*
  - а) зерна й квіти;
  - б) зерна й гроші;
  - в) добро і милосердя;
  - г) сон і забуття.
4. *Звідки розпочалося пізнання світу?*
  - а) з батьківського подвір'я;
  - б) з батьківської хати;
  - в) з маминої колискової;
  - г) з бабусиної казки.
5. *За що автор дякує хаті?*
  - а) за любов до життя;
  - б) за любов до матері;
  - в) за спогади дитинства;
  - г) за все найкраще, що є в його душі.

-
6. *На яке листя поклала мама спечені паляниці?*
а) смородинове;
б) вишневе;
в) капустаєне;
г) бурякове.
7. *У якому цвітінні нехай красується рідна батьківська хата?*
а) у цвітінні соняшників і мальв;
б) у цвітінні акацій і лип;
в) у цвітінні калини та барвінку;
г) у цвітінні соняшників та вишень.
8. *Чому птахи повертаються до своїх гнізд?*
а) приходить весна;
б) кличе голос життя;
в) скучають за рідними гніздами;
г) щоб вивести потомство.
9. *Яка основна думка тексту?*
а) дитинство — щаслива пора;
б) батьки — найдорожчі люди у світі;
в) рідна хата — колыска дитинства;
г) спогади про хату.
10. *З якими почуттями ви говорите про свою хату? За що дякуєте їй?*

Микола Чудотворець

Є такий святий - Касіян. За дванадцятьма замками він тримає всі, які є на світі, вітри і порядкує ними. Нашле один вітер - недорід буде, пошле інший - тяжка пошесть на людей нападе, пустить третій вітер - упаде мор на худобу, пошле четвертий - землю випалить посухою.

Свято преподобного Касіяна буває раз на чотири роки - 29 лютого. У Касіянів день не сварилися, бо до кінця року Касіян у землю забере. Як не нагодуєш цього дня худобу - хробак у тобі до року заведеться й знищить тебе. Як зневажиш старовинні звичаї - Касіян зробить калікою. На Касіянів рік (високосний) не будували нових хат, не справляли весіль, не купували землі.

Пішов якимось той Касіян до Господа скаржитися: його чомусь народ не любить, а Святому Миколаєві все дякує та церкви вибудовує. Послав Пан-Біг ангела по Святого Миколая. Літає ангел туди, літає сюди - шукає. А Святий Миколай, поки Касіян на небі відпочиває, на Чорному морі кораблі рятує.

- Зачекай трохи, - каже Касіянові Господь. - Впорається, то прийде, тоді розберемося. Ждуть та ждуть, а Миколая нема. Знову Господь ангела посилає, а той:

- Він вогонь на землі гасить, людей із пожежі рятує.

Знову чекають - і знову нема.

- Від турків козаків звільняє, кайдани їм на руках розбиває, - ангел пояснює.

Нарешті Миколай став перед Господом. У болото

заляпаний, увесь вимазаний, лише очі ясным сонечком з-під кошлатих брів сяють.

Де ти пропадаєш, Миколаю? - роздивляється його Бог, - і чого такий брудний?

Та віз у селянина в болото перекинувся, то помагав витягати.

- Тепер зрозумів, Касіяне, чого Миколі люди церкви зводять? - питає Господь. - Роби і ти так, то й тебе любитимуть...

Народився Святий Миколай 19 грудня в місті Мирі в країні Лікії. Тому святого називають Миколаю Мирлікійським. Із самого народження хлопчик творив чудеса. Підчас свого охрещення три години на ніжках простояв, щоб ушанувати Пресвяту Трійцю.

Коли батьки залишили Миколі велику спадщину, він усе те добро роздав бідним. Якось настав у Лікійській країні голод. Один італійський купець мав корабель, вантажений хлібом. Святий Миколай явився йому в сні й каже: "Ось тобі три золоті монети, вези свій хліб туди і туди".

Прокидається купець, а в руці три золоті... Брали голодні той хліб тремтячими руками, ноги купцеві цілували. А він: "Святому Миколаєві дякуйте!"

Свято Миколая відзначають двічі на рік. Перше свято - у грудні, удень його народження. Це зимовий Микола.

День Миколая намагалися відзначати не пишнотами, а добрими справами. Хизуватися доброчинністю цього дня не заведено, адже Святий Миколай і сам творив дива не напоказ, а на людську радість і користь. На свято Миколая сиротам збирали й подавали на прожиття,

стареньким вибілювали хату, біднякам заготовляли дров. Дітлашня чекала вечора: найслухняніші й найкмітливіші діставали від Миколая подарунки. Співали, бавилися, а під кінець робили своєрідні гірлянди з горішків та яблучок, чіпляли їх до сволока, щоб Святий Миколай через рік до цієї хати завітав і всіх застав живими-здоровими.

І після смерті вершив Святий Миколай доброчинні свої чудеса. Друге Миколине свято - 22 травня. Цього дня мощі святого перевезено до міста Бар і поставлено у церкві Святого Стефана. На весняного Миколая молодь влаштовувала ігри. Дівчині зав'язували очі, хлопці ставали в гурт. "Шукай Миколая!" - гукали їй подруги, і вона вказувала на того, хто траплявся під руку. Вибраний нею хлопець мав звітувати, що доброго зробив протягом року. Молебні цього дня правили біля води. Не дай Боже, щоб водоймище було занехаяне! Це значить, що з тим, хто насмілився занехаяти кров землі, зробиться так само

(За Г. Маковій)

Запитання на сприймання та варіанти відповідей

1. За народними переказами, усі на світі вітри тримає за дванадцятьма замками

- а) Святий Стефан;
- б) Святий Маркіян;
- в) Святий Касіян;
- г) Святий Петро.

2. Святий Миколай рятував людей

- а) від застуди та заразних хвороб;

- б) від потопання у воді, спалення у вогні, негараздів у дорозі;
- в) від заздрісного ока й злого слова;
- г) від переслідувань давніх ворогів.

3. Чудотворець Миколай народився

- а) в місті Мирі в країні Лікії;
- б) у Вифлеємі в країні Палестині;
- в) у Антіохії в Римській імперії;
- г) у Константинополі.

4. Залишену багатими батьками спадщину Святий Микола

- а) витратив на свою освіту;
- б) віддав монастирям;
- в) роздав бідним;
- г) пожертвував на будівництво храмів.

5. Свято Миколая відзначають

- а) один раз на рік;
- б) чотири рази на рік;
- в) двічі на рік: улітку й восени;
- г) двічі на рік: узимку й навесні.

6. День Миколая відзначали

- а) урочистими церемоніями на вулицях і майданах;
- б) не пишнотами, а добрими справами;
- в) залагодженням власних матеріальних справ;
- г) плануванням добродійних справ на наступний рік.

7. З-поміж дітей подарунки від Миколая діставали

- а) найрозумніші та найосвіченіші;
- б) найсміливіші й найвідчайдушніші;
- в) найнещасніші й найзнедоленіші;
- г) найслухняніші й найкмітливіші.

8. Хату прикрашали гірляндами з яблук і горіхів, щоб

- а) ними пригостився Святий Миколай з ангелами;
- б) Святий Миколай міг усе це передати біднякам;
- в) Святий Миколай через рік знову прийшов і всіх застав живими-здоровими;
- г) переконати Святого Миколая в щедрості господарів хати.

9. Весняне свято Миколая відзначають

- а) наприкінці лютого;
- б) у березні;
- в) у квітні;
- г) у травні.

10. Як відзначають Свято Миколая у вашій школі? (5-6 речень)

Лелека

Ця зустріч на вулиці – наче усміх таємниці.
На довгих ніжках-галузинках ішов назустріч великий птах. Аж ніяк, звичайно, не гусак, зустріч із яким не видалася б несподіванкою. Я впізнав у ньому лелеку, званого ще гайстром чи бузьком. Тільки чому цей гайстер записався в пішоходи замість того, щоб міряти крильми небесні простори? І чому йде по втопаному сніжку так, як міг би йти навесні по шовковій луговій траві? Тигристе кошеня випірнуло з щілини в паркані, примружилося, згорнулось пухнастим клубком, і лелека, проходячи мимо, легенько луснув дзьобом тигристе кошеня по тім'ю. Приснуло так, як присок, назад у щілину в паркані, а лелека незворушно ступав уперед.

Біля колодязя, де сріблилась намерзлою кригою вода, лелека спинився. Стрельнув довгою шиєю в один та в другий бік, тоненько клацнув дзьобом. І глянув на вершок клена так, наче хотів дістати щиглика, що метушився на гіллі. Чорно-біло-червоно-жовтий щиглик не звернув ніякісінької уваги на лелеку, й тоді великий птах, наче образившись, знову клацнув дзьобом.

І вже також не звертав уваги на товстодзьобого щиглика, тягнувся поглядом у вечірні небеса. Може, йому вже причувався у сизій висоті поклик лелечий. Але ще не час повертатися лелекам додому, ще не пора озиватись у небесах. Треба чекати принаймні до кінця березня, а коли весна припізниться, то й довше, лише тоді повернуться побратими додому. Може, тоді повернеться з вирію й лелечиха, на яку він також

очікує, зоставшись на зимівлю в селі.

Тужливо подивившись у небо, лелека від криниці повертається назад у бічну вуличку, з якої вийшов. І я бачу тепер, що праве крило в нього раз і вдруге відвисло до самої землі, черкнувши чорним пером по снігу. Лелека глухо зашипів, наче розгнівався, підтягнув одвисле крило вгору, приклав до довгого тулуба, та скоро воно безсило відвисло й знову черкнуло чорним крилом по білому снігу.

Отже, переламав крило, а тому й не зумів одлетіти до вирію наприкінці серпня, зостався на догляд дітей чи дорослих у людському гнізді. Ти ж бач, як призвичаївся до безкрилого свого побуту і як призвичаїлись усі до земного лелеки. Та все ж таки жде на весну, чує її прихід задалегідь, наслухає пісню побратимів у небесах, де ще не скоро їй, скромній і простій, появитись...

Лелека-гайстер поволі, але впевненою ходою йде по вуличці, скоро й зникає у відчиненій хвіртці якоїсь садиби, а я не можу позбутись гострого відчуття, що спектр пташиних емоцій близький до людських

(За Є. Гуцалом).

Запитання на сприймання та варіанти відповідей

1. «Ця зустріч на вулиці — наче»:

- а) усмішка долі;
- б) усмішка дитяти;
- в) усміх таємниці;
- г) подарунок долі.

2. Який птах ішов назустріч на довгих ніжках-галузінках?

- а) гусак;
- б) лелека;

- в) чапля;
- г) журавель.

3. Цього птаха називали ще:

- а) чорногузом чи клетотнем;
- б) гайстром чи бузьком;
- в) жабником чи варагою;
- г) перелітником чи дашником.

4. Лелека спинився біля:

- а) річки;
- б) корита;
- в) куша;
- г) колодязя.

5. Чому лелека не відлетів у вирій?

- а) прижився в селі;
- б) переламав крило;
- в) призвичаївся до людей;
- г) переламав ногу.

6. На своєму шляху лелека зустрів:

- а) вовчкуватого собаку;
- б) задиркуватого півня;
- в) сизокрилого голуба;
- г) тигристе кошеня.

7. Лелека «глянув на вершечок клена так, наче хотів дістати»:

- а) щиглика;
- б) дятла;
- в) горобчика;
- г) дрозда.

8. У небі лелека сподівався почути...

- а) шум вітру;
- б) голоси весни;
- в) щебетання пташок;
- г) поклик лелечий.

9. *Лелека також очікував на...*

- а) відлигу;
- б) перші морози;
- в) лелечиху;
- г) тепло.

10. *Скласти розповідь «Птахи мого села» (6-7 речень)*

Дика качка

Пригадалася дика качка, яка жила по сусідству, на озері Ясному, і водила за собою виводок вже дорослих качат. Ми познайомилися з нею у той день, коли поселились на цьому березі. Проходили берегом, я розглядав кожний кущ, латаття на озері, намагаючись заглянути на саме дно. Несподівано помітив у лозовому кущі качину сімейку. З десятеро вже оперених качат замаскувались під жовте старе коріння, а стара качка з шумом випурхнула з куща. Ламала крила, підлітом пливла біля берега, відчайдушними і переляканими очима дивилась на мене. Птах був кимось скалічений. Одне крило працювало порско, било по воді, над озером здіймалися бризки. Друге, вивернуте білим пером наверх, мертво тяглося збоку. Чи то безсердечний мисливець її поранив, а чи, може, звірина яка схопила за крило та не вдержала — того ніхто не знає. Мене схвилювало те, що, навіть ставши калікою, приреченою на загибель, стара качка безстрашно відводила небезпеку від своїх дітей, турбуючись, щоб її покоління уникло загибелі та

знялося на крило й полетіло у великий і неозорий світ...

Позавчора в озері довго бовтались косарі-рибалки. Топтали азартно, з великим гуком. Розлякали не тільки рибу в Ясному, а й зняли на крила юну качину сім'ю. Довго кружляла вона якось несміло, то зриваючись уверх, то знижуючись над озером, а згодом набрала висоту та й , кружляючи над луками, потягла у далину, можливо, що й назавжди.

Серед них не було старої качки з покаліченим крилом. Вона сховалась у заростях, заздро дивилась у небо, на своїх крилатих дітей і , можливо, гірко лила пташині сльози і журилась своєю пташиною журбою.

Минуло вже два дні, а качиний виводок не появлявся на озері. Тільки чути було вечорами і ранками, як призивно в розлуці кахкала одинока пташина, марно кличучи дітей, які відчували смак до польоту і збагнули всю красу і неосяжність великого й могутнього світу.

Пораним і самотнім птахом відчув я себе у темній оселі...

Ледь зажеврілось на сході, а я вже був на ногах. Бездонне небо, місяць повний і рожевий у променях невидимого сонця, озеро сонне, повите ранковим туманом, пташиний щебет, вологий холодок — все те непомітно перекинуло мене в інший світ, у світ мого дитинства...

Іду до озера. Серед латаття появились, покликані світом, білі і жовті лілії, які передбачливо ховаються на ніч під воду. Швидконогі сухорляві жучки-ковзанярі спритно, мов першокласні хокеїсти, носяться по дзеркальній гладіні озера.

Несподівано натрапляю на качиний виводок. Щиро

радію за щастя качки-матері, скаліченої в боротьбі за життя своїх дітей. Мені боляче було бачити її, покинуту, стару і самотню, безкрилу і самотню. Зараз вона, щаслива і збуджена, заклопотано метушиться серед табунця, то витягає шию, то втягує її, ніби переконує в чомусь неслухняних дітей...

(За Ю. Збанацьким.)

Запитання на сприймання та варіанти відповідей

1. Качка жила

- а) у плавнях;
- б) на озері Ясному;
- в) на болоті;
- г) під вербовим кущем.

2. Ми познайомилися з качкою у той день, коли:

- а) прийшли в гості до друзів;
- б) поселились на цьому березі;
- в) йшов дощ;
- г) розпалювали багаття.

3. В якому куці помітили качину сімейку?

- а) в лозовому;
- б) в вербовому;
- в) у куці шипшини;
- г) у калиновому.

4. Чому качка з шумом випурхнула з куца?

- а) злякалась;
- б) відводила небезпеку від каченят;
- в) була голодною;
- г) втікала від дітей.

5. Друге крило

- а) мертво тяглося збоку;
- б) висіло;
- в) вивернулося;

г) стриміло вгору.

6. Позавчора в озері довго бовтались

а) косарі-рибалки;

б) конюхи;

в) відпочиваючі;

г) ковалі.

7. Як качина сім'я кружляла над озером?

а) колами;

б) довго;

в) повільно;

г) стрімко.

8. Стара качка сховалась

а) у воді;

б) у плавнях;

в) під деревом;

г) у заростях.

9. Скільки минуло днів, як качиний виводок не з'являвся на озері?

а) два дні;

б) п'ять днів;

в) місяць;

г) тринадцять днів.

10. Я вже був на ногах, коли ледь

а) розвиднілось;

б) зажевріло на сході;

в) встало сонце;

г) стемніло.

11. Чому качка заздро дивилась у небо?

а) любила волю;

б) хотіла полетіти з своїми дітьми;

в) її манила небесна блакить;

г) хотіла зустрітись із качуром.

12. Яка головна думка оповідання?

- а) виховання любові до природи;
- б) виховання неслухняних дітей;
- в) турбота про підростаюче покоління;
- г) пригода на озері.

Література

1. Глазова О.П. Українська мова: 5 кл. Матеріали до уроків: Посібник для вчителя. - Харків : Ранок, 2000. – 176 с.
2. Глазова О.П. Тексти для аудіювання //Дивослово, 2001. №5. – с. 24 -32.
3. Глазова О.П. Тексти для мовчазного читання // Дивослово, 2003. № 3. – с. 26 – 34.
4. Гудзик І.П. Аудіювання українською мовою К.: Педагогічна думка, 2003.
5. Таланчук О.М. Епос українського народу Хрестоматія. К.: Либідь, 1993
6. Цінько С.В. Розвиток у п'ятикласників умінь аудіювання на уроках української мови – К., 2000

